

EL LLENGUATGE

Les anàlisis

18/VIII/1976

Que és molt difícil que no s'escapi cap falta en un text imprès, especialment en una publicació periòdica, ho sabem millor que ningú. Les presses d'última hora, els problemes de coordinació amb els imprescindibles serveis dels correctors i els anomenats follets de la impremta, en són responsables d'una bona colla. Per això, assenyalar directament les dels altres, resulta, certament, poc elegant. I, a més, exposat i poc agraït, perquè el llenguatge té paranys subtilíssims en què pocs es poden gloriejar de no caure mai.

Tanmateix, s'observen alguns casos realments, que inciten a un comentari. Una recensió crítica —apareguda al suplement d'un diari— d'un llibre que es diu Anàlisi destructiva de la religió duu com a títol Anàlisi "acadèmic" de la religió. Que l'autor d'aquesta recensió no hagi recordat, en el moment d'escriure-la, que anàlisi és un nom de gènere femení —tal com cap gramàtica normativa no deixa de consignar— pot considerar-se tolerable, però que no se n'hagi adonat amb el títol de l'obra que comenta, i el qual parafraseja o imita —Anàlisi destructiva... amb l'adjectiu en femení—, ja és un cas extrem de falta d'atenció. Només amb un mínim de sentit de l'analogia, Anàlisi destructiva... hauria d'haver conduït tan fàcilment a Anàlisi acadèmica... que gairebé ens hauriem de decantar a creure que es tracta d'una mala passada del confeccionador material del títol. Però una lectura del text —que, certament, no ha passat per cap corrector— ens confirma que el seu autor ha fet abstracció absoluta, gramaticalment, del títol de l'obra que comenta, ja que hi llegim «un anàlisi rigorós...», amb el nom anàlisi tractat, inconfusiblement, com a masculí. Es per això que hem dit que hi ha casos d'incorrectió, en textos impresos, que resulten sorprenents de debò.

ALBERT JANE